

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2064/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.VI.20.108/2025/7. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselő (Dr. Rácsai Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Rácsai Lajos ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte a Kúria Pfv.VI.20.108/2025/7. számú ítélete alaptörvényellenességének a megállapítását, és a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.320/2024/9. számú ítéletére kiterjedő megsemmisítését.
- [2] 1.1. A megelőző bírósági eljárásban megállapított tényállás szerint a felperes tulajdonát képezi egy szigligeti ingatlan, amelyen egy pince és azon egy nádtetős nyaraló létesült. Az alperes (a továbbiakban: indítványozó) a cége tulajdonában álló szomszédos ingatlanon 2017. augusztus 1-jén a száraz ágakat égette, amitől a felperes ingatlanának nádtető-szerkezete kigyulladt, és a tűz következtében a teljes felső szint leégett, míg a hő és az oltás hatására az alsó szint is károsodott. A felperes vagyonbiztosítás alapján a biztosítótól 2022-ig összesen 40 963 195 forint kártérítést kapott.
- [3] A Veszprémi Járásbíróság 4.B.159/2019/13. számú ítéletében megállapította az indítványozó bűnösségét 1 rendbeli gondatlan közveszély okozás vétségében, amelyet a Veszprémi Törvényszék 1.Bf.25/2020/16. számú végzésével helybenhagyott. A jogerős végzést a Kúria Bfv.I.1173/2022/8. számú végzésével hatályában fenntartotta.
- [4] A felperes keresetében 25 644 387 forint kártérítés, és ennek késedelmi kamata megfizetését kérte, amely összeg a 2021. első felének bekerülési költség számításával kalkulált 55 229 338 forint újjáépítési költség alapulvételével, és azt a KSH adatok szerint 20,6%-kal korrigálva (összesen: 66 606 582 forint), a biztosító általi térítésen felüli összeg. A felperes kérte továbbá kötelezni az indítványozót 5 000 000 forint

sérelemdíj, és ennek késedelmi kamata megfizetésére. Sérelemdíj iránti igényét arra alapította, hogy ötödik éve magánlakását használni és hasznosítani nem tudja, plusz munkát adott neki a helyreállítás, a káresemény elvette annak a pihenésnek a lehetőségét a Balaton partján, amit az ingatlan kínált neki. Hivatkozott arra is, hogy egy egész élet munkája veszett oda a tűzben, az ingatlan eszmei értéke kiemelkedő volt, mivel 1997-ben elnyerte az „Év háza” díjat.

- [5] A Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság a 21.P.21.707/2022/100. számú ítéletével kötelezte az indítványozót, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 8 603 793 forint kártérítést és sérelemdíjat, valamint ennek késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [6] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és az indítványozó fizetési kötelezettségét 30 644 387 forintra felemelte.
- [7] A másodfokú bíróság egyetértett azzal a számítási móddal, amely szerint – a szakértő által is alapul vett statisztikai adatlap 2015-ös bázisévére tekintettel – a releváns értékeket a bázisévre visszaszámítva kell meghatározni. Ezzel a számítási móddal a 2022. II. negyedévi érték 74 662 709 forintot eredményez, ami a szakértő által megállapított értéknél (72 543 735 forint) kedvezőbb. Mivel a felperes a szakértői véleményt elfogadta, az alperesnek a költségszámítást támadó fellebbezése pedig az ítélet rá kedvező megváltoztatását nem alapozta meg, az ítélet tábla is a szakértő által megállapított 72 543 735 forintot fogadta el a helyreállítási költség 2022. II. negyedévi értékeként.
- [8] A másodfokú bíróság azonban nem értett egyet a biztosító teljesítéseinek jogi minősítésével, elszámolásával, a késedelmi kamatszámítással és ebből következően az elsőfokú bíróság további számításaival sem. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott számítási mód annak a jogi értékelésnek felelt meg, mintha az indítványozó a felperes kárát részben térítette volna. A felperes saját biztosítója által vagyonbiztosítás alapján kifizetett biztosítási összegek azonban nem az indítványozó részteljesítéseinek minősültek, hanem a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:522. § (3) bekezdése alapján olyan, a károsultnak a károkozásból származó vagyoni előnyének, a károsult vagyonában a korábbi érték helyébe kerülő értéknek (*surrogatumnak*), amivel a felperesnek megállapított kártérítést csökkenteni kellett. A biztosító által nem vitásan teljesített biztosítási szolgáltatást (40 962 195 forint), valamint a felperes által elismert, késedelmi kamatként kifizetett összegeket (482 236 forint) a Ptk. 6:522. § (3) bekezdése alapján le kellett vonni a szakértő által megállapított 72 543 735 forintból. Az így fennmaradt 31 099 304 forint nem volt tovább csökkenthető.
- [9] A másodfokú bíróság utalt arra is, hogy a felperes a nyaraló leégése miatt személyiségi jogsértésként a magánlakáshoz való joga, illetve ezzel összefüggően a pihenése sérelmére hivatkozott, de előadta azt is, hogy a tűzben egy élet munkája veszett oda, személyes emléktárgyai megsemmisültek. A leégett ház díjnyertes épület

volt, ami régi fényét nem nyeri vissza. A helyreállítással rengeteg utánajárás, munka volt. A felperes a lánya segítségére szorult. A jogsértésnek így nemcsak a felperes pihenését közvetlenül korlátozó, hanem a pihenés minőségével, környezetével összefüggő nem vagyoni sérelemként értékelhető hatásai is voltak a sértett felperesre és környezetére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a rendelkezésre álló adatok a felperes által a keresetlevélben előadott nem vagyoni hátrányokat kellően alátámasztották, azok köztudomású tényekkel sem álltak ellentétben. A másodfokú bíróság a jogsértés súlyát, hatásának elhúzódását szintén jelentősnek minősítette. Nem ad alapot a sérelemdíj kisebb összegű megállapítására az, hogy az ingatlant a felperes idős kora miatt nem tudná maradéktalanul élvezni. Éppen ez az az időszak, amikor fokozottan jelentősége van annak, hogy a felperes megfelelő körülmények között pihenhessen. Mindezeket és a bírósági gyakorlatot figyelembe véve a másodfokú bíróság a felperes által igényelt sérelemdíj részbeni elutasítását nem találta alaposnak, ezért a keresetben kért 5 000 000 forintra a sérelemdíj összegét felemelte, mert a jogsértéssel és annak következményeivel arányban állt.

- [10] A Kúria a Pfv.VI.20.108/2025/7. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [11] A Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmében foglaltakra tekintettel elsőként kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság sürgősen rendelt el hiánypótlást a felperes fellebbezés vonatkozásában, és annak visszautasítása nem felelt meg a jogszabályi előírásnak. A másodfokú bíróság azonban ezt orvosolta, amikor a fellebbezést visszautasító végzést hatályon kívül helyezte. Ezáltal lehetővé vált az eredeti tartalommal előterjesztett, joghatályos fellebbezés elbírálása.
- [12] A Kúria utalt arra is, hogy az első- és másodfokú bíróság egybehangzóan arra az álláspontra helyezkedett, hogy az aktualizált, észrevételek alapján kiegészített szakértői vélemény aggálytalan. Önmagában amiatt, hogy a bíróság a kereset és a releváns védekezés által meghatározott körhöz nem tartozó kérdésekben nem rendelte el a szakvélemény kiegészítését, nem teszi azt aggályossá. Az avulást illetően az ítéletek egybehangzóak, a felülvizsgálati kérelem e tárgyban nem tartalmaz olyan felvetést, ami alapján ez az egybehangzó álláspont felülbíráható lenne. Az épület körüli burkolat állapotával kapcsolatban is a szakértő indokolt megállapítását vette alapul a jogerős ítélet. Önmagában az, hogy a szakértői vélemény az egyik fél számára kedvezőtlen megállapításokat tartalmaz, a szakvéleményt nem teszi aggályossá. A másodfokú bíróság részéről indokolatlan lett volna a bizonyítás eredményének felülbírlata.
- [13] 1.2. Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria és a másodfokú bíróság döntése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, R) cikk (2) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését és 28. cikkét.
- [14] Az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése azért sérült, mert nem csak az eljárásjogi szabályokkal ellentétes, hanem a jogbiztonság

elgondolásával sem fér össze az, hogy a másodfokú bíróság elfogad ítélete alapjául egy általa is pontatlannak tartott szakvéleményt. Szintén nem fér össze a jogbiztonsággal, hogy a másodfokú bíróság egy saját álláspontja szerint is hatálytalan beadvány alapján hozza meg ezt a döntést.

- [15] Az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésének sérelmét az okozta, hogy a másodfokú bíróság lényegében figyelmen kívül hagyta a vonatkozó eljárásjogi szabályokat. A szakértői bizonyításra vonatkozó szabályok téves értelmezése az indítványozó szerint az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét is megalapozza.
- [16] Az Alaptörvény XXVIII. cikkének állított sérelme körében az indítványozó előadta, hogy álláspontja szerint a másodfokú bíróságnak és a Kúriának a ki nem küszöbölt aggályosságú és egyébként nyilvánvalóan hibás tartalmú szakvéleményt figyelmen kívül kellett volna hagynia, mert az a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 316. § (3) bekezdése alapján egyáltalán nem lett volna figyelembe vehető az eljárás során és indokolásában röviden, utalás szintjén sem érintette a szakvélemény nyilvánvaló hibáját, valamint hiányosságát, és hogy azok milyen hatással voltak vagy nem voltak a szakvélemény bizonyító erejére, egyáltalán mérlegelhetőségére. Az indítványozó véleménye szerint a bíróságok a Pp. hivatkozott rendelkezését *contra legem* értelmezték. Szintén a Pp. egyes rendelkezéseinek *contra legem* értelmezésére, továbbá a Kúria indokolásának hiányosságára hivatkozott a sérelemdíj körében.
- [17] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági kritériumoknak.
- [18] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [19] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének vélt sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság utal arra, hogy következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság és az abból levezetett jogbiztonság az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából önmagában nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak, így ennek sérelme alkotmányjogi panaszban csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]-[17]} – kifogásolható. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére alapított indítványi elem ezért jelen ügyben érdemben nem volt vizsgálható.
- [20] Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése szintén nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, így arra alkotmányjogi panaszt alapítani az

indítványozónak nincs lehetősége {3088/2020. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [21]; 3252/2019. (X. 30.) AB határozat, Indokolás [21]}.

- [21] Az indítványozó a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény 28. cikkével összefüggésben is állította, ugyanakkor Alaptörvény e cikke sem tekinthető önmagában Alaptörvényben biztosított jognak {3165/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [31]}.
- [22] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése alapján az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjai szerint az alkotmányjogi panasz akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, illetve egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény indítványban felhívott rendelkezéseivel.
- [23] Az indítvány ugyanakkor e törvényi feltételeknek nem felel meg. Az indítványozó ugyanis az Alaptörvény XXVIII. cikkének sérülni vélt rendelkezésével összefüggésben előadott kifogásai alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem alapoznak meg. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem felel meg az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott követelménynek az indítvány, ha az a támadott bírói döntéssel lezárt eljárások leírását és az indítványozó szerint az Alaptörvény sérülni vélt szabályainak idézését tartalmazza, azok tényleges összekapcsolása nélkül {3067/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [13]; 3187/2017. (VII. 14.) AB végzés, Indokolás [9]; 3198/2017. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [9]; 3063/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [24] Az indítványozó valójában a támadott bírói döntések megállapításainak tartalmi, és nem alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg; a bizonyítás irányát (szakértői vélemény értékelése), a ténymegállapítást, a vonatkozó jogszabályok értelmezését kifogásolva. Az indítványozó kifogásai így valójában a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára irányulnak, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel {lásd például: 3014/2017. (II. 8.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [25] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi – vélt, vagy valós – jogsérelem orvoslása eszközének, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb eszközzel már nem orvosolható {lásd például: 3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [55]}.
- [26] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó semmilyen konkrét – az állított jogsérelem és a hivatkozott alaptörvényi rendelkezés

között alkotmányjogi összefüggést feltáró – alkotmányjogi érvelést nem adott elő, ezért az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérülni vélt rendelkezése vonatkozásában nem felel meg a határozott kérelem feltételeinek.

- [27] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjaiban foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. január 13.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró